

ניחוח עדין

תערוכה זוגית גלריה מרכזית 3/11/16

ענבל מארי כהן, לירון טור-כספא

אוצר: שיראל ספרא

בספר היצירה מופיעים רשימה של 12 חושים דרכם האדם חווה את המציאות לפי חוכמת הקבלה היהודית. החושים מתחלקים לחושי גוף וחושי נפש כאשר חוש הריח נחשב לחוש על התפר, חוש גופני- נפשי-רוחני. כל חוש מיוחס בספר לחודש עברי והחוש הריח מוצמד לחודש חשוון שהתחיל אתמול. ריח טוב הוא ריח מפתה וכאשר הוא מוצמד לאובייקט אני יכולים לחשווק בו או לסלוד ממנו. בעבודות נבחן המצב בו הריח שמסמל את רוח החיים או את הנשמה של החפץ נחלש או מתפוגג ואנחנו כחברה או אנשים מחליטים שאין לנו עוד רצון להמשיך להחזיק בו. החפצים המתים הופכים שוב לחומר, נמוכים מאובייקטים שיש להם תפקיד. ענבל ולירון מחיות אותם ובוחנות את התפקידים שהם מלאו ואת המהות שהייתה כלואה בהם לאומת תפקידים חדשים, במבט פואטי. ענבל במגוון הציורים והאסמבלז'ים שלה מעבירה את הצופה ואת עצמה דרך, בה החפצים הופכים ממיוצגים באופן ריאליסטי בציורים שמתכתבים עם ציורי האניטאס המנסים לתפוס את מהות החפצים ולהעבירם לצופה, דרך ציורים בהם הציור עצמו הופך לאובייקט דוגמת ציור המסגיר את המשטח עליו צויר, ועד שילוב האובייקטים עצמם ביצירה ושימוש בשני צדדי העבודה - אובייקטים ושמן על עץ. עבודת השעון העומד של לירון שמקדמת את הנכנסים לתערוכה מסמלת יותר מכל את החידלון והזמן העוטף את החפצים הנשכחים ואת ההבנה שגלגול חיים הזה שלהם הוא אולי לא האחרון לפני שיהפכו שוב לחומר.

תנו כבוד לחפצים

לחפצים יש זיכרון ארוך

החמימות הסבל והרוך

דבקים בהם ללא מנוח

הם לא יתנו לך להתאושש

הם לא יתנו לך לברוח

תמיד תוכל לשוב ולמשש אותם

לחפצים יש כוח

מתוך השיר חפצים אישיים של נעמי שמר